

Nova crida d'auxili des d'Haití

Dm, 30/11/2010 per Catalunya Religió

(Rosa María Jané Chueca/Catalunya Cristiana) «Estem commocionats per la falta del sentit de responsabilitat del govern, que no està desplegant mitjans adients per alleugerir la pobresa de la població. Les víctimes del terratrèmol continuen vivint en condicions inhumanes i en la impossibilitat de satisfer les seves necessitats més elementals.» Són paraules de la Comissió Episcopal Nacional Justícia i Pau que recullen la situació que es viu a Haití, deu mesos després del terratrèmol. El país ha patit a més el pas de la tempesta Tomas i el còlera s'ha propagat amb un panorama devastador: més de mil morts i milers de persones infectades. Cal sumar-hi les protestes violentes contra les tropes de l'ONU, a les quals la població culpa d'haver expandit el còlera.

«La gent ja no sap qui o quina institució està encarregada d'escoltar-la o de satisfer-ne les demandes. Més que mai la pobresa i les males condicions de vida obren les portes a les grans ONG internacionals», afirma la Comissió Episcopal, «felicitem els ànims del poble haitià, apreciem la solidaritat internacional, però deplorem la manca de lideratge local». En aquest sentit, destaca que aquest nou drama pel qual travessa Haití posa en evidència una situació que hauria d'haver estat afrontada amb eficàcia per part de les autoritats locals. Aquesta manca de lideratge posa encara més en relleu el treball d'entitats com Càritas o Mans Unides a favor d'Haití.

Com explica a Catalunya Cristiana Martín Lago, responsable de Càritas espanyola per a Haití, «abans de la tempesta Tomas ja hi havia còlera i ja estàvem treballant en aquest context, desenvolupant una estratègia. La conseqüència del cicló és que ha fomentat la propagació del còlera. La situació és dramàtica. Hi ha brots de violència i protestes socials que, sumades a la malaltia i les inundacions, dibuixen un panorama molt complicat». Jimena Franco, tècnica per a Haití de Mans Unides, subratlla que «no ens pot sorprendre el que està succeint allí perquè les coses ja estaven al límit». «Falten tants mitjans i avancem tan a poc a poc...!», es lamenta Franco.

Fa un mes Martín Lago va ser a Haití i comenta que «el país havia avançat força en la reconstrucció des del terratrèmol. Ara, la feina feta s'ha desfet en part». Jimena Franco reconeix que la situació és dura, «si bé no s'ha perdut tota la feina feta. Per exemple, després del terratrèmol es va haver d'escolaritzar els infants i això és una cosa que s'ha aconseguit i que el còlera no ha aturat».

Càritas ha posat en marxa una estratègia de resposta a dos nivells. Un primer nivell consisteix en suport a les institucions de salut, «sobretot en zones rurals, per proveir els centres mèdics de medicaments i material sanitari», diu Martín Lago. Un segon nivell se centra en la prevenció de la malaltia: «Trebalem amb les comunitats en la prevenció, sobretot en l'ús adient de l'aigua perquè el còlera es transmet principalment a través de l'aigua; de les potabilitzadores, de les mesures higièniques...» Aquesta campanya es fa a través de totes les parròquies i diòcesis de Gonaïves, Hinche i Port-au-Prince, i compta amb un pressupost de dos milions de dòlars, dels quals Càritas espanyola aporta una partida de 348.000 dòlars.

Mans Unides té una experiència de més de 30 anys treballant a Haití a través de diferents contraparts. En aquesta nova emergència, les prioritats són atendre els hospitals perquè tinguin prou recursos i formar la població per prevenir-ne el contagi, assenyala Jimena Franco. I afegeix: «Haití viu una situació d'emergència sobre una altra. És una emergència permanent i continua havent-hi molt per fer. Tot i que Mans Unides no és una ONG que treballa pròpiament amb emergències, sí que responem a la petició d'ajuda i servei que ens demanen les nostres contraparts a Haití.»

Les imatges que ens arriben d'Haití faciliten que continuem recordant una població que continua necessitant ajuda internacional. Segons Martín Lago, «no ens hem oblidat d'Haití, almenys des de Càritas, ja que treballem a llarg termini. En aquests moments prioritzem l'habitatge permanent, l'educació, com a aposta de futur, i el sector agrícola, a causa de la inseguretat alimentària d'Haití». També coincideix Jimena Franco a subratllar que «la gent no s'ha oblidat d'Haití, moltes persones em continuen preguntant per la situació allí».

Segons Martín Lago, «la nostra feina consisteix a fer accions concretes per demostrar que el canvi és possible. Posem exemples a la societat de què podem fer per avançar, però és la societat haitiana qui ha de fer-ho i ha de ser un canvi en profunditat». El treball de Càritas té el reconeixement de la població local, «que ens aprecia i s'hi implica. El poble haitià és un poble optimista i amb una gran capacitat de recuperació».

Malgrat les escenes de violència que ens arriben des d'Haití, Jimena Franco posa en relleu que la població «té una llum d'esperança que hem de possibilitar amb suport econòmic». És un poble molt castigat al llarg de la història i no podem deixar-lo abandonat a la seva sort». Per això, Martín Lago anima «a continuar solidaritzant-nos amb Haití. També volem donar gràcies a la societat espanyola perquè ha estat la societat europea que més s'ha abocat amb Haití des del terratrèmol. Els esforços no han caigut en sac foradat i s'han dut a terme grans avenços».

Rosa María Jané Chueca. Text publicat a [Catalunya Cristiana](#).